

Koninklijke Luchtmacht

Uit & Thuis *front*

Uitgave van het Commando Luchtstrijdkrachten
Nummer 182

Inhoud

Voorwoord DetCo	2
Bijzondere mensen met een bijzondere taak.	4
Fotopagina	6
Van de Burgemeester	7
Infrastructurele uitdaging	8
Vreemde eend in de bijt	10
Van alle markten thuis	11
De gele M&M	12
Fotopagina	14
Uit en Thuis Dames	16
Onze Ous	18
De Jordan way	19
Het klokje rond	20
Een met de rest	22
.....	24

Colofon

Deze digitale uitgave van het Uit&Thuisfront magazine wordt samengesteld door Sectie Communicatie CLSK, samen met uitgezonden militairen en hun thuisfront. De redactie heeft het recht om artikelen te weigeren, te redigeren en/of in te korten.

De artikelen in dit magazine zijn volledig voor rekening van de auteurs. Overname van (delen van) artikelen en foto's uit dit blad is alleen toegestaan met toestemming van de redactie en met bronvermelding.

Voorwoord DetCo

Wat gaat de tijd toch hard. Deze uitzending loopt op zijn eind en dus zijn de voorbereidingen voor de overgave aan het nieuwe detachement begonnen. Ik denk nu al met weemoed terug aan de mooie tijd die we hier hebben. Ik ga het hier missen en ik denk dat ik daarin niet alleen sta. De sfeer is namelijk onverminderd goed. Ik merk dat aan de opkomst bij social events maar ook aan de welwillendheid om elkaar te helpen. We zijn echt een familie geworden.

Het was leuk om het thuisfront van ons ATFME8 op de Thuisfront Contactdag te zien. Al die gezellige mensen in ons mooie, vrije en schone Nederland. Dat beeld maakt het voor mij overduidelijk waarvoor wij het hier allemaal doen. We hebben onze draai gevonden en de processen lopen gesmeerd. Elke dag staan

de F-16's gewapend klaar om de strijd aan te gaan met ISIS. Niet een keer hebben we een door het hoofdkwartier opgedragen missie laten schieten. Dat is een prestatie die we met z'n allen neerzetten en waarvoor we iedereen nodig hebben.

We zijn gemotiveerd om de strijd tegen ISIS te winnen en daarvoor brengen we een capaciteit in de strijd die goed is. Onze 'kleine' bommen zijn erg precies en effectief. En we kunnen er ook nog eens meer van meenemen. Daardoor is de slagkracht van onze F-16 dik verdubbeld. We zijn dus de betrouwbare partner die we graag willen zijn en we dragen effectief bij aan deze complexe strijd.

Ik wil u nogmaals van harte danken voor het uitlenen van uw familielid of vriend/vriendin. Ze leveren hier fantastisch werk en ik zal ze u binnenkort met tegenzin teruggeven.

Detachementscommandant
Luitenant-kolonel vlieger Michel
ATFME 8

Door dominee Piet

Bijzondere mensen met een bijzondere taak

Ik mag als dominee geestelijk verzorger veel mensen bezoeken en spreken van onze eenheid. Dat levert bijzondere gesprekken op en brengt je ook op het spoor van bijzondere dingen. Deze bijdrage is daarvan een geanonimiseerde bloemlezing (die uiteraard tekortdoet aan wat er allemaal gebeurt).

Bijzonder vind ik het als collega's veel samen doen. Sommige collega's zijn voor je gevoel onafscheidelijk. Je ziet ze samen bij het ontbijt. Je ziet ze samen in de Mighty 8. Je ziet ze uiteraard samen naar hun werkplek gaan en daar ook weer samen vandaan komen. Je ziet ze samen sporten. Als ik ze spreek zijn ze opgeruimd, voel je geen spanning en zeggen hun woorden, maar ook hun lichaamstaal dat het goed met ze gaat, zo samen. Mannen (in dit geval) die echt niet de hele tijd met elkaar spreken, maar blijkbaar ook het vermogen hebben om stil te zijn bij elkaar en dan niet op de zenuwen van de ander in te werken. Ik hoop dat u het thuis meevoelt. Dat is bijzonder.

Bijzonder vind ik het als mensen bereid zijn om zich in te zetten voor het geheel. Iedereen heeft zijn eigen taak. Daarvoor ben je mee op uitzending en dat staat ook in je taakomschrijving. Gelukkig zijn er altijd mensen die een deel van hun (soms spaarzame) vrije tijd opofferen voor het hele detachement. Zij zijn het die de grote extra activiteiten organiseren. De bingo, de pub quiz, het volleybaltoernooi, de filmavonden, de 'minute to win it', het dart- en tafeltennisttoernooi en

'last but not least' de midterm en het eindfeest. U begrijpt, ik doel hier op de activiteitencommissie die met een aantal handlangers bezig is om ook een stuk recreatie voor onze mensen te verzorgen, die (geloofd u mij) ook broodnodig is. Ik vind het bijzonder als mensen oog hebben voor het geheel en zich daarvoor inzetten.

Bijzonder vind ik het als ik meekijk op de thuisfrontdag hoe collega's hun familie begroeten en wat dit met ze doet. We hebben een professionele eenheid en ik ben iedere keer weer onder de indruk van de passie en de zorgvuldigheid waarmee onze mensen werken. Vergis u niet, daarbij eisen ze van elkaar kwaliteit. Het moet goed zijn, voor minder kan het niet. Dat betekent dat ze elkaar ook wel eens aanspreken. Dat is niet altijd leuk, maar wel nodig. Maar ze zijn meer dan professionals. Prachtig vind ik het om te zien hoe blij ze zijn als ze jullie, hun thuisfront, zien en horen. Hoe het ze raakt en soms ook emotioneert. Als ze je toelaten opeens even in hun hart te kijken. Het zijn professionals van vlees en bloed. Met een warm hart voor hun thuis en ook voor elkaar. Dat is bijzonder.

Bijzonder vind ik het als ze me dan ook hun zorgen toevertrouwen. Waar ze last van hebben of wat hen bezig houdt. Als het in gesprekken over voor hen diepe dingen gaat die veel betekenen. Als ze me toelaten mee te voelen met hun verdriet. Me zelfs soms toevertrouwen om daar in een kleine rouwdienst woorden aan te geven. Of met me delen waar ze bang voor zijn, soms zelfs waar ze zich voor schamen. Als ik de volle diepte van hun mens zijn mag delen. Ik vind dat bijzonder.

Zo is ook deze uitzending me weer duidelijk geworden dat met mensen mogen omgaan bijzonder is. Wat er gebeurt is zelden voorspelbaar en hoe mensen daar precies mee omgaan ook. Het verveelt nooit. Ik ben dankbaar dat ik dit mag doen.

Te midden van dat alles proef ik dat mensen weten waarom we hier zijn. Dat mensen voelen dat wat we doen belangrijk is voor andere mensen. Dat het bestrijden van de één, vrede moet brengen aan de ander. Ik vind het bijzonder dat mensen bereid zijn om daarom maanden van huis te zijn. Maanden te leven in een woestijn. Maanden verstoken te zijn van diegenen die hen het meest dierbaar zijn. Daarom zijn ze allemaal bijzonder, niemand uitgezonderd.

Van de Burgemeester

We zijn al weer ruim over de helft met het Detachement en het is relatief rustig op SnowCity. De laatste weken hebben we wel wat ellende gehad met een nieuwe waterpomp die met name in de nacht het geluid maakte alsof er een aantal heipalen de grond in werden geslagen. Dat heeft een aantal bewoners wat uurtjes wakker gehouden, maar gelukkig is dat probleem achter de rug. De waterdruk is weer op orde en de temperatuurschommelingen van het water zijn weer op niveau. Iedereen slaapt weer heerlijk op de nieuwe matrassen.

Nu we ruimschoots over de helft zijn is het misschien wel leuk om een aantal bijzonderheden door te geven van de afgelopen tijd. Er zijn op het moment van schrijven meer dan 30 toiletbrillen vervangen, 12 douchekoppen, 6 handdoekrekjes etc. etc. Nu zult u zich misschien afvragen; gaan de mensen dan zo roekeloos om met het materiaal? Ik kan u melden dat dit niet het geval is, maar als je al naar een toiletbril kijkt schieten er spontaan de barsten in.

Het postkantoor draait ook overuren. In de weken dat we hier zitten is er al voor bijna 2000 kilogram! post binnengekomen en ook de uitgaande post laat een duidelijk stijgende lijn zien. De Stichting Marine Cantine Dienst oftewel Marcandi heeft ook de eerste lichte vracht afgeleverd en dus kunnen de rokers weer de ouderwetse kwaliteit sigarettenrook.

Er wordt veel gerecreëerd op SnowCity. Al tal van sporttoernooien zijn er geweest. Wat opvalt is dat de we hier wel een sportief cluppie bij elkaar hebben, want er wordt veel gewonnen. De olympische winterspelen kunnen we hier prima volgen en dus zijn we ook getuige van de fantastische resultaten van onze Olympiërs in Zuid-Korea.

De activiteitencommissie heeft al tal van avonden georganiseerd met o.a. Bingo, Pub quiz, Minute to Win it en nog veel meer. Deze avonden worden erg goed bezocht en zijn een waar 'uitje'. U begrijpt; wij gaan ons hier de resterende weken nog prima vermaken, maar wel met in ons achterhoofd waar we hier daadwerkelijk voor zijn. Gelukkig heeft een ieder dat heel scherp in de gaten.

Burgemeester Joop

Infrastructurele uitdagingen

Normaal gesproken werk ik bij het Rijksvastgoedbedrijf in Utrecht. Halverwege 2017 werd ik door mijn vakoudste benaderd om opnieuw deel te nemen aan ATFME, in DET6 heb ik namelijk ook mogen deelnemen. Voor het opnieuw opstarten van de missie zocht men iemand met ervaring.

Op **18 december 2017** ben ik in het gebied aangekomen, om de infrastructuur en de bijbehorende inventaris van het Belgische detachement over gaan te nemen. De Belgen hadden dit keurig voorbereidt, en de rondgang en de inventarisatie ging daarom soepel 'Dat kotje zullen wij voor u nog even uitkuisen'.

De kerstdagen mocht ik fijn thuis in Nederland doorbrengen. Hierna ben ik op 27 december met het pre-detachement weer ingekomen. Begin januari kwamen mijn afdelingscollega's van de Koninklijke Landmacht, genisten sergeant der eerste klasse Patrick (elektriciën) en korporaal Harwin (timmerman) ook binnen. Onze afdeling was nu compleet om de missie ATFME DET8 op infrastructureel gebied maximaal te ondersteunen.

Samen doen wij al het preventief en correctief onderhoud op de Nederlandse locaties op de vliegbasis. Eén kampement is gehuurd, inclusief faciliteiten als kleding wassen en eten verzorgen. Hier hebben wij vooral een adviesfunctie om het kamp zoveel als mogelijk aan Nederlandse veiligheidsregelgeving te laten voldoen.

Voor al onze projecten kunnen we ervoor kiezen om zaken zelf aan te pakken of om zaken uit te besteden aan lokale aannemers. Lokale aannemers moeten we wel intensief begeleiden; van het begeleiden om op de Jordaanse vliegbasis te komen tot het werken op de verschillende militaire locaties.

De communicatie is niet te vergelijken met thuis; Jordanen plannen niet. 'Yes sir, you happy at the end', komen zonder berichtgeving langs 'yes, we are now at the gate' en als je al twee uur zit te wachten 'in ten minutes we will be there', 'our car broke down' en 'we had four police stops', 'tomorrow' en 'just one hour' zijn ook bekende kreten. Wanneer ze nu klaar zijn weet je niet, dit kan ook tomorrow na tomorrow zijn.

Voor de grotere projecten kunnen we ook een beroep doen op de Genie in Wezep welke dan taakteams sturen. Zo hebben we de gehele taxitrack in het Nederlandse gebied vernieuwd.

Adjutant Dirk verteld hierover meer (zie kader)

Infrastructurele problemen worden door ons als uitdagingen gezien, het werk gaat immers nergens vanzelf. Luchtmacht, landmacht, op infrastructureel gebied maakt dit niet zoveel uit, we praten dezelfde taal.

Kapitein Guido

22 juni 2017 de eerste verkenning naar Jordanië. Gedurende de verkenning zien we dat de M-track (zo heet de taxitrack) scheuren vertoont de en de staat van het asfalt slecht is.

In december 2017 met de aannemer rond de tafel om de laatste details doorspreken. We hebben niet de mogelijkheid om alles in een keer te doen want de missie gaat voor. De F-16's vliegen dagelijks op wisselende tijden, dit resulteert in dat we het gaan uitvoeren in 3 fases. Het worden 8/9 weken waarin wij de klus moeten klaren.

15 januari 2018 gaat de schop in de grond, frezen van de asfalt lagen en uitgraven tot gemiddeld 50 cm daar waar nodig. Aanbrengen van nieuwe steenslag en een kleeflaag voor het nieuw te leggen asfalt.

Gedurende deze periode creëren wij veel stof en steenslag. Dagelijks coördineren met de vliegers, grondpersoneel, veegwagens, brandweer en de lokale aannemer is hoognodig om de vliegoperaties door te kunnen laten gaan.

Tevens moeten wij contact houden met de Jordaanse gate, hierdoor moet ons personeel en materiaal naar binnen. Hier worden de voertuigen en het personeel gecontroleerd, wat regelmatig veel tijd in beslag neemt.

Dit doe ik samen met vier collega's uit Wezep. Zij houden toezicht en zorgen ervoor dat de wagens met materiaal en materieel op snelle wijze door de poorten komen.

Tijdens de werkzaamheden controleren wij voortdurend de kwaliteit zodat wij aan het eind een product hebben liggen wat voldoet aan de huidige maatstaven.

5 maart 2018 zijn alle werkzaamheden afgerond en is de M-track feestelijk geopend.

De uitvoering lag bij adjudant Dirk en de genisten Dion, Richard, Glenn en Niels van het 101 Geniebataljon te Wezep

Vreemde eend in de bijt

Deze vreemde eend in de bijt is afkomstig van de Koninklijke Landmacht.

Ik werk voor het paarse Dienstencentrum Bedrijfsmaatschappelijk Werk.

Paars betekent in dit geval dat de medewerkers afkomstig zijn van alle krijgsmachtdelen. Zo kan het dus gebeuren dat iemand van de landmacht wordt uitgezonden met een luchtmachtonderdeel. Het is mijn taak om hulp en zorg te bieden, bijvoorbeeld wanneer collega's onderling of met een leidinggevende problemen hebben en ze er zelf niet uit komen.

Ook kan ik helpen wanneer het werk problemen veroorzaakt bij het thuisfront of als er thuis iets gebeurt wat problemen kan veroorzaken bij een collega tijdens de missie. Om mijn

werk goed te kunnen doen is er vertrouwen nodig en dat vertrouwen is me al snel gegeven.

Ik voel me dan ook erg welkom in deze bijt. Misschien komt het omdat ik geboren en getogen ben onder de rook van Volkel, wie zal het zeggen. Na twintig jaar bij de landmacht leek het me erg interessant om eens een kijkje te nemen in de keuken van de luchtmacht en tot nu toe bevalt het me erg goed.

De Bedrijfsmaatschappelijkwerker
ATFME det8

Van alle markten thuis

Dit is mijn eerste uitzending als detachement sergeant-majoor (DSM), na bijna twee jaar werkzaam te zijn

als squadron sergeant-majoor bij het 900 squadron op vliegbasis Volkel. Wanneer ik dit schrijf zijn er al

ruim 8½ van de 13 weken verstreken. Als ik terugkijk naar de afgelopen tijd, dan is die voorbij gevlogen.

werkzaamheden leuke dingen te blijven doen. Dat maakt dat de tijd snel gaat.

Voor een DSM is het belangrijk om die sfeer bij de verschillende afdelingen te polsen, hoe loopt het en hoe gaat het met de mensen. De aandacht en tijd die ik daaraan besteed wordt zeer gewaardeerd. Dat was ook een speerpunt van onze detachementscommandant; werk aan de onderlinge relatie. Bel niet, maar ga naar je collega toe. Daar ligt de kracht. Dat kost meer tijd, maar die heb je hier. We werken hier namelijk niet van 8 tot 5. Zo wordt er 's avonds ook nog veel (functioneel) nagepraat in onze recreatieruimte de 'Mighty 8'.

DSM, een zeer veelzijdige functie waarbij je van alle markten thuis moet zijn. Alles draait om de militair en de mens op uitzending. Vergeet discipline, ceremonieel, begeleiden bezoekers, adviseren en bijdragen aan allerlei activiteiten en oefeningen niet. Er staan nog leuke activiteiten op de agenda en we hebben nog meerdere van de 50 verjaardagen te gaan, wat elke keer weer een mooi feestje is met een prachtige en heerlijke taart.

We zijn nu al bezig met de adaptatie in Cyprus. Een belangrijk onderdeel om deze periode goed af te ronden. Ik ben er nu al van overtuigd dat ik achteraf terug kan kijken op een goede en mooie uitzending. Thuis zijn is fantastisch, maar eenmaal thuis zal ik zeker nog vaak terugdenken aan de prachtige tijd die ik hier heb gehad. De luchtmacht op z'n best!

Detachements sergeant-majoor Harold
ATFME Det 8

We zijn dan wel Det 8, maar het voelt ergens ook wel een beetje als Det 1. Zonder hand over - take over aan de slag, omdat de Belgische Luchtmacht de laatste 1½ jaar heeft gedraaid. Iedereen heeft natuurlijk wel informatie ingewonnen bij hun voorgangers, maar het is geen warme overdracht met 1½ jaar ertussen. In de eerste weken is het zeer hectisch omdat je aan het opbouwen bent en het detachement opgestart moet worden. Dan zie je al meteen wat voor club mensen we bij ons hebben die overal binnen defensie werkzaam zijn. Allemaal goede specialisten in hun vakgebied, maar die wel als één team aan de slag moeten gaan.

De sfeer was vanaf het begin uitstekend. De uitdaging is, nu we ruim over de helft van de missie zijn, die sfeer zo te houden. Je bent lang van huis en dat trekt toch een wissel. We leven hier in een klein wereldje, omdat we op de vliegbasis blijven. Dan is het de kunst om naast je

Door dominee Piet

De gele M&M boys

Hoe moet je gaan beschrijven wat er allemaal gedaan wordt door de mensen van de Gronduitrusting (GU) en Voertuigonderhoud (VTO)? Brian, Tim, Edwin, Arjan, Marco en Jack van de GU zijn druk met het onderhouden van voertuigjes (die wat mij betreft lijken op maanlandertjes), ze doen spannende dingen met vloeibare zuurstof, sleutelen aan aggregaten, airco's, kabels en ga zo maar door. Bij Koen, Klaas en Erwin lijkt het wat overzichtelijker omdat ze zich vooral bezig houden met voertuigen, maar ook zij zijn veelzijdig en vervangen naast lampjes ook hele motoren van auto's. Het leek mij goed om me wat te concentreren op deze groep door er bij zowel de GU als bij VTO een karwei uit te lichten.

Spanningswissel

De GU was de afgelopen periode bezig met een letterlijk storend probleem. Op bepaalde tijden bleek er een spanningswisseling op te treden waardoor een aantal zaken – waar ook ondergetekende last van had - niet meer goed functioneerden. Natuurlijk trad onmiddellijk de 'Wet van Murphy' (als het tegen zit, zit het ook echt ... tegen) in werking. Dit gebeurde 's nachts (...). En dat een aantal nachten achter elkaar. Dat betekende dat onze dappere werkers midden in de nacht hun weg moesten zien te vinden en aan de slag moesten. Toen ik gekscherend tegen de commandant zei: 'Ach, je bent hier toch!' moest ik maken dat ik weg kwam (voor alle duidelijkheid, hij is groot en sterk).

Ondertussen was het probleem oplossen niet gemakkelijk. Het ging om een 'tijdelijke installatie voor spanningsvoorziening' (ik moet deze term gebruiken van de GU). Ik noem het stiekem een stroomplan) die op verschillende momenten verschillende (of helemaal geen) spanning gaf. De apparatuur zelf leek echter in orde dus moest er gezocht worden naar een oplossing. Was het de generator? Lag het aan één van de ontvangende apparaten? Lag het aan de bekabeling? Lag het aan teveel apparaten op één kabel, enz?

Wat me opviel was de passie en misschien wel verbeterheid waarmee ze dit probleem wilden oplossen. Alle aanwezige denkkraft en ervaring werd gemobiliseerd en – u voelt het al komen – uiteindelijk werd het probleem opgelost. Natuurlijk geen gemakkelijke oplossing, maar wel één die werkte. Er kwam een andere generator en er werden (deze termen zijn geheel voor mijn rekening anders snap ik het zelf niet) meerdere 'groepen' (zoals thuis in mijn meterkast) aangelegd waardoor er een meer evenredige spanningsverhouding kwam. Ook werden kabels anders gelegd en vernieuwd. Ondertussen werkt het allemaal weer prima en kan ondergetekende dit uittypen zonder dat de boel uitvalt.

Donorvoertuig

En dan de VTO. Ook zij hadden de afgelopen periode een serieuze uitdaging rondom met name onze veegwagens. Er was een defect aan een hulpmotor bij de één en bij een andere was er een probleem met de blower (de blaasinstallatie waarmee een baan wordt schoon geblazen). Ook daar werd er met grote inzet en creativiteit meegedacht. Uiteindelijk werd besloten dat materiaal besteld zou worden, maar in de tussentijd kreeg één voertuig de goede

motor en ook de blower van een ander voertuig zodat er voldoende capaciteit zou zijn. Als ik langskwam waren ze letterlijk bezig met het uitbouwen van een motor van een vrachtauto om die later weer in te bouwen bij een ander. En dat met de beperkte middelen die ze hebben!

Gelukkig kwam na een poosje de nieuwe hulpmotor binnen en ook de blower zodat direct daarop hard werd gewerkt aan het inzetbaar krijgen van het 'donorvoertuig' (term is van hen zelf). Uiteindelijk werd, zoals ze het zeiden, ook de orgaandonor zelf 'weer tot leven gewekt'. Dat zijn termen die ik als dominee doorgaans anders

interpreteer, maar in dit geval kan ik er helemaal inkomen. Geweldig creatief zijn ze dus. Maar waarom de M&M's boven deze bijdrage? Wel, hoewel deze mannen belangeloos werken en iedereen helpen hebben ze – als de blijde collega die weer verder kan iets wil geven – de gewoonte om te vragen om gele M&M's. Normaal word ik zenuwachtig als ik meen een verslaving te constateren, maar in dit geval blijf ik er rustig onder. Van de M&M's gaan ze nog beter werken. Zo is dat uiteindelijk ook een 'win-win' situatie. We zijn blij met deze collega's en wensen ze nog een goede tijd in het laatste deel van onze uitzending!

De dames

Defensie staat er om bekend een echte mannenwereld te zijn. Wat natuurlijk ook wel een beetje zo is, maar vergis je niet. In dit detachement zijn ook vrouwen aanwezig die allen een belangrijke taak hebben om deze geoliede machine draaiende te houden. We stellen onszelf even voor.

Chief of Staff

Als Chief of Staff ben ik samen met detachementscommandant Michel verantwoordelijk voor onze club van in totaal 180 mannen en vrouwen hier op de basis en het leveren van Airpower met onze F-16's. Onze taak is ervoor te zorgen dat iedereen in staat is zijn of haar werk goed te doen. Daarvoor sturen wij de verschillende disciplines aan waarbij Michel meer focus heeft op de vliegoperaties en ik op onderhoud, logistiek, wapentechniek en alle ondersteunende diensten. Als Michel meevliegt in de operatie, ben ik de commandant. Daarom moeten we ook als een geoliede team samenwerken en allebei weten wat er speelt. Ik voel me vereerd om te mogen werken met dit prachtige gemotiveerde team.

P.O.L chauffeur

Hi, ik ben P.O.L (Patrol Oil and Lubricants) chauffeur. Dat betekent dat ik alles wat vliegt en rijdt voorzie van brandstof. Ik rijd dagelijks met mijn truck, vol met 30.000 liter kerosine, naar o.a. F-16's om deze af te tanken. Een

erg stoer en sociaal beroep! Ik ben dan ook erg trots om deel uit te mogen maken van dit mooie team aan mannen die het samen mogelijk maken om altijd en overal ter wereld ingezet te kunnen worden!

Inlichtingen

Voor elke missie is het belangrijk voor de vliegers om te weten wat er zich op de grond afspeelt qua vijandbeweging en wat de dreiging voor hun in de F-16 is als ze boven vijandelijk gebied hangen. Hier zijn wij dagelijks mee bezig. Wij analyseren alle informatie die binnenkomt van diverse bronnen en creëren zo een compleet mogelijk vijandbeeld dat we aan vliegers briefen. Na afloop van een missie rapporteren wij aan o.a. de coalitie wat zich in de missie heeft afgespeeld.

Logistiek Support Element

Wij werken met twee dames bij de matcell en zijn o.a. ter ondersteuning voor de monteurs die aan de F-16's sleutelen en bij ons hun materialen bestellen. Ook beheren wij de

gereedschappen die zij hiervoor gebruiken. Gemiddeld komt er 1 x per week vracht binnen die wij voor de klant sorteren en aan hun uitleveren. Zelf hebben wij een aantal containers met opslag voor o.a. bedrijfsstoffen, kantoorartikelen, en F-16 gerelateerde onderdelen. Door deze diverse taken hebben wij een leuke en afwisselende functie en zijn we van alle markten thuis.

Role 1 veldhospitaal

Vandaag heeft ons driekoppig geneeskundig team weer een goede dag gehad. De patiënten waren tevreden, Nederland was blij met de rapportages, de watercontroles waren goed en de voorraadcontainers zijn weer spik en span. De hoogste tijd om ons te laten verrassen wat voor lekkers de kok weer heeft gemaakt, te sporten en ons trainingspak aan te trekken. Kijken wat de dag ons morgen brengt!

Financiën

Een uitzending kan niet gedraaid worden zonder financiën. Daarom houden wij ons bezig met het aankopen van materiaal, contracten afsluiten en het verrichten van betalingen. We fungeren eigenlijk als bank voor het detachement. Ook gaan we regelmatig naar Amman om inkopen te doen zodat er voldoende materiaal is. Een uitdagende job omdat we veel te maken krijgen met lokalen partijen en uiteraard onze coalitiepartners.

Bedrijfsmaatschappelijk werker

Zoals in de rubriek 'Vreemde eend in de bijt' heb ik al kort uitgelegd waar mijn werkzaamheden uit bestaan. Nog heel even in het kort. Als bedrijfsmaatschappelijk werker is het mijn taak om hulp en zorg te bieden, bijvoorbeeld wanneer collega's onderling of met een leidinggevende problemen hebben en ze er zelf niet uit komen of wanneer er bij het thuisfront iets gebeurt wat problemen kan veroorzaken bij een collega tijdens de missie.

Schilder

Als schilder zorg ik voor de bescherming van de F-16. Tijdens het vliegen kunnen er beschadigingen ontstaan in de lak en dergelijken. Deze repareer ik zodat de vliegtuigen veilig kunnen blijven vliegen. Ook voorzie ik de F-16 van markeringen. Deze markeringen teken ik uit met een grafisch programma, en de sjablonen en de markeringen breng ik ook zelf aan.

Hoofd CommCen

Ik ben werkzaam bij de communicatie- en informatiesystemen (CIS). Mijn functie hier is hoofd CommCen. In deze functie ben ik, tezamen met nog twee andere collega's, 24/7 verantwoordelijk voor alle communicatiemiddelen in ons detachement. Je kunt het vergelijken met een soort van 'helpdesk of servicedesk'. Het is niet alleen melden van klachten wat wij verwerken, maar ook zijn wij het meldpunt van calamiteiten o.a. 112 meldingen en overige meldingen. Voor mij is dit de 3e keer dat ik in deze functie ben uitgezonden.

Public Affairs Officer (PAO)

Als PAO ben ik toegevoegd aan de Chef Staff Organisatie. Samen met mijn collega's van Luchtmacht Communicatie te Breda en de Directie Communicatie in Den Haag ben ik dagelijks bezig om het verhaal van onze missie goed te vertellen. Ter plekke adviseer ik de leiding als het gaat om alle communicatie die over onze missie naar buiten gaat. Denk daarbij aan het voorbereiden op een interview, het begeleiden van media, coördinatie met onze coalitiepartners, verzorgen van berichtgeving in beeld en geluid, maar ook de coördinatie van het Uit&Thuis thuisfrontmagazine ligt in mijn handen. Ik hoop dan ook dat deze editie van de Uit&Thuis weer veel leesplezier oplevert.

Door dominee Piet

‘Onze Ous’

Hij is gedreven. Als we met elkaar praten heeft hij net een tent leeggeruimd die ingericht gaat worden als de nieuwe ‘spinningruimte’.

Het zweet staat nog op zijn voorhoofd. Ik spreek met Ous, onze sportinstructeur. Hij is 26 jaar en het is zijn 1e uitzending.

Ik vraag hem hoe hij probeert zijn taak in te vullen en wanneer voor hem de uitzending geslaagd is. Daar is hij duidelijk over. Hij wil graag dat iedereen plezierig met sport bezig is. Dat is zijn passie. Natuurlijk heeft het detachement voldoende mensen die uit eigen beweging aan het sporten zijn. Hij heeft ondersteuning van enkele collega's die spinninglessen verzorgen (Johan en Wilco). Daarnaast is er een collega die ‘full bodyfit’ verzorgt (Randy). Dat geeft hem de ruimte om ook te kijken naar degenen die minder of misschien wel niet aan het ‘bewegen’ zijn.

Zijn filosofie over een goede aanpak daarvan is duidelijk. Om te beginnen heeft iedereen volgens Ous wel een ‘trigger’ om te gaan sporten. Hij twijfelt er niet aan dat iedereen beseft dat sporten tegelijk onderhoud is aan je eigen lichaam. Wat hij daarbij belangrijk vindt is de aansluiting bij de persoon. ‘Met mijn (sport) instructie sluit ik aan bij wie de persoon is en wat de persoon wil’, zegt hij. Ik begin met het vragen naar iemands doel. Is dat het halen van de Defensie Conditie Proef (DCP)? Is het afvallen in gewicht? Traint iemand voor een bepaalde wedstrijd? Als ik dat heb vastgesteld ga ik kijken wat bij iemand past. Als iemand het liefst alleen wil sporten, faciliteer ik dat. Als iemand echt niet wil rennen, bedenk ik andere intensieve sportmomenten. Daarnaast kijk ik ook goed waar de persoon conditioneel en lichamelijk staat. Ik begin daar waar iemand is. Als iemand op een moment niet veel langer kan en wil sporten dan 10 minuten, dan is het dat. Daar begin ik.

Daarnaast houd ik van spelvormen. Ik maak van heel veel beweging een spel, waardoor mensen niet alleen gefocust zijn op de inspanning. Zo gooi ik een dobbelsteen om te bepalen hoe vaak de herhaling is. Of we spelen ganzenbord om te kijken wat de volgende oefening is. Al spelend zijn mensen aan het bewegen en zie ik vooruitgang. Als ze dan ook nog plezier hebben, ben ik echt blij. Naast trainingsprogramma's kijkt Ous ook naar de verschillende vormen van arbeid. Met de vliegers heeft hij een speciaal programma om hen te helpen de lichamelijke ongemakken van lang vliegen te minimaliseren. Met mensen die lang in een bepaalde positie werken (monteurs, technici), zoekt hij naar balans zodat ook andere spieren in beweging komen.

Zo is hij gedreven bezig. Ik raak – al luisterend – buiten adem. Toen ondergetekende met Ous een detachementsloop deed, bleef hij tegen me praten terwijl we hardliepen. Ik heb hem duidelijk gemaakt dat hardlopen en een gesprek voeren voor mij op mijn leeftijd geen optie meer is en dat het feit dat ik geen antwoord gaf geen onbeleefdheid was, maar pure onmacht. Het mag voor Ous de pret niet drukken, hij babbelde vrolijk door.

Ik vind het mooi om te zien dat Ous zichzelf blijft. Hij is één van ons (onze Ous), maar weet zich ook één met werknemers van onze cateraar met wie hij op vrijdag naar de moskee gaat. Hij heeft een groot hart en ik ben blij dat we hem erbij hebben.

En ja, ook bij uw reporter gaan er kilo's af... mede dankzij ‘onze Ous’.

De missie bekeken van een andere kant

De ‘Jordan way’

Ik woon en werk niet op de basis maar werk wel voor het daar werkzame personeel en hun missie. Als defensie air attaché werk ik vanuit de ambassade in Amman. Ik heb het geluk regelmatig in contact te zijn met de collega's op de basis die zich voor de volle honderd procent inzetten voor de hun opgedragen taak. Het is al vaker in dit blad genoemd en het zal hopelijk nog vaker worden genoemd; de motivatie zit er bij de eenheid goed in en de sfeer is uitstekend. Ook bij voorgaande detachementen was dat opvallend aanwezig.

Wat ik doe? Vanuit Amman probeer alles te doen wat noodzakelijk en mogelijk is om de werkzaamheden van het personeel en de activiteiten van de eenheid te ondersteunen. Soms op verzoek van de eenheid en soms op verzoek van een hoofdkwartier in Nederland. En niet te vergeten ook vaak op verzoek van de Jordaanse luchtmacht of andere autoriteiten. De taken liggen vooral op het gebied van organisatie en logistiek, variërend van het regelen van de invoer van personen en goederen en het coördineren van beveiligde transporten tot regelen van VIP bezoeken en hotel overnachtingen. Als ik mijn werk goed doe zal mijn bijdrage niet opvallen. Deze werkzaamheden doe ik samen met mijn zeer capabele lokale assistent die de taal veel beter beheerst dan ik.

Jordanië is een land van persoonlijk contact en faxen, het gebruik van e-mail doet net haar intrede en e-mail contact met belangrijke overheidsinstanties gaat vaak via de alom bekende Yahoo, Hotmail of Gmail. Papier, stempels en veel bureaucratie sieren mijn gemiddelde

werkdag. Interessant en uitdagend, en met de volle medewerking van de betrokkenen worstel ik door de bureaucratie, genietend van de altijd aanwezige gastvrijheid. Dankzij de “Jordan way” kom ik in de gelegenheid om veel van dit fraaie land te zien.

Luitenant-kolonel Rob
Ministerie van Defensie - Air Attaché voor het Koninkrijk Jordanië

Het klokje rond

S3 AIR is het gedeelte van het detachement dat zich direct bezig houdt met de vlieg operaties in het inzetgebied. We noemen dit ook wel 'OPS'. OPS bestaat natuurlijk uit een paar vliegers, maar ook uit mission planners, inlichtingen personeel, ground liaison officers, operaties assistenten, luchtverkeersleiders, een weerman en personeel voor de vliegveiligheidsuitrusting.

De missies die onze vliegtuigen en vliegers uitvoeren duren meerdere uren. Met alle voorbereidingen erbij werkt ook OPS het klokje rond. Zo kunnen we vierentwintig uur per dag ingezet worden om de operatie boven Irak en Oost-Syrië te ondersteunen.

Net als de basis waar vandaan er wordt gevlogen en er heel wat mensen samen werken om een paar vliegtuigen in de lucht te brengen en te houden, is de operatie boven Irak en Oost-Syrië een gigantische machine met allerlei betrokken eenheden. Met onze vliegtuigen leveren we een significante bijdrage voor de eenheden op de grond maar dit kunnen we niet doen zonder tankvliegtuigen,

(onbemande) verkenningvliegtuigen, gevechtsleiding en ga zo maar door.

Om al deze verschillende eenheden efficiënt met elkaar samen te laten werken wordt er in Qatar, waar het hoofdkwartier zit, een dagelijkse planning gemaakt voor alle inzet. Dit samen met de continue veranderende situatie op de grond maakt iedere dag een interessante dag. Zelfs het weer is uitdagend, want ook al zitten we in de woestijn, de laatste dagen is het hier natter dan thuis. En een wolk is hier niet altijd wit of grijs maar kan ook bruin zijn van het zand.

Eén met de rest

September 2017 kregen we het bericht. Wij waren uitgekozen om de Force Protection te voorzien van de Koninklijk Luchtmacht. Daarom namen we natuurlijk ook enkel van onze beste jongens mee; jongens waarvan we wisten dat ze deze opdracht zo professioneel mogelijk zouden uitvoeren. Onze 30 mannen keken er alvast naar uit om de Belgische vlag hoog te gaan houden tussen al dat oranje in Jordanië.

Eens in het theater bleek dat onze noorderburen zich goed hadden voorbereid op ons. Van in het begin zorgden ze ervoor dat we ons thuis voelden in hun detachement. Een badge van het detachement, speciaal voorzien met een Belgische vlag (het verschil moet er natuurlijk nog steeds zijn), bezoek op de wachtposten door de detachements-commandant (DetCo) en de chief of staff (COS) tijdens 'oud en nieuw' en de uitnodigingen voor de sociale evenementen schepten onmiddellijk een beeld van hoe het er aan toe zou gaan gedurende de rest van de periode.

Dergelijke zaken zorgen ervoor dat wij extra gemotiveerd worden om een veilige omgeving te creëren voor de Nederlandse F-16's, de bijhorende infrastructuur en vooral alle mensen die zich dag en nacht inzetten voor deze opdracht. We beveiligen niet alleen de verschillende Nederlandse werkplekken op de basis, we houden ook een oogje in het zeil tijdens de verschillende ritjes van en naar Amman, de hoofdstad van Jordanië.

De invulling van deze taak is er een die vooral waakzaamheid en aandacht vraagt. Na verschillende maanden

zonder significante incidenten kan het natuurlijk aardig lastig worden om de aandacht er 100% bij te houden. Dit lossen we op door regelmatig een oefening te houden, zodat onze vaardigheden zeker niet verloren gaan. We trainen zo bijvoorbeeld op de behandeling van gewonden door een vuurgevecht, op active shooters en op incidenten aan rond de perimeter van de zones.

Zulke oefeningen worden natuurlijk alleen maar mogelijk gemaakt met behulp van de verschillende Nederlandse diensten, zoals de marechaussee die al af en toe eens een slagaderlijke bloeding nabootste, de medics die voor kunstbloed zorgen en iedereen die zijn of haar werkruimte ter beschikking stelt.

Hoewel we hier dus begonnen zijn als volledige vreemden voor elkaar, voelen we ons echt één met de rest van dit sterke detachement. En net zoals jullie familie en vrienden ons goed ontvangen hebben van in het begin, doen wij dus ons uiterste best om het jullie dierbaren hier zo veilig mogelijk te maken.

ATFME 8 heeft veel in huis!

Ook ervaring en rijpheid zijn volop in ons detachement aanwezig! Er zijn naast veel jonge mensen, ook veel collega's die al heel wat jaren - en daarmee ook uitzendingen - meelopen. Sterker nog, een groot deel van de mensen die deze uitzending dragen is 50+. Een aantal is zelfs 55+ en is vrijwillig meegegaan. Om dat feit nog eens

even naar voren te halen ziet u op deze foto bij de F 104 Starfighter toch minstens 1250 levensjaren staan. Het hadden er nog meer kunnen zijn, maar door omstandigheden was niet iedereen aanwezig. Een mooi stel zo bij elkaar. U haalt uw bekenden er vast wel uit.

Noot van de redactie

De teksten komen in beginsel uit de uitzendgebieden en worden zoveel mogelijk in originele vorm geplaatst, tenzij de redactie, bijvoorbeeld uit veiligheidsoverwegingen, anders besluit. De in de Uit&Thuis front opgenomen artikelen weerspiegelen niet per definitie de visie van de luchtmachtleiding. Aan de inhoud kunnen geen rechten worden ontleend. Overname van artikelen is slechts toegestaan met toestemming van de redactie en bronvermelding. Overigens worden artikelen en foto's van het thuisfront ook zeer op prijs gesteld.

Contactadressen:

SITCEN:

Het eerste aanspreekpunt voor de uitgezonden militair en zijn/haar relaties met problemen of vragen in de thuissituatie of in het buitenland is het Situatiecentrum Koninklijke Landmacht (SITCEN). Het SITCEN is 24 uur per dag bereikbaar vanuit Nederland, Duitsland of België: 00800-23262692 (niet gratis met GSM). Vanuit alle overige landen is het SITCEN bereikbaar op het volgende nummer: +31-30-2236000 (niet gratis).

OPCEN Klu (alleen voor ATF ME/FSE Mirage):

Het eerste aanspreekpunt voor de uitgezonden militair en zijn/haar relaties van ATF ME en FSE Mirage met problemen of vragen in de thuissituatie of in het buitenland is de desk van het Operatiecentrum Koninklijke Luchtmacht (OPCEN KLU).

OPCEN Klu is 24 uur per dag bereikbaar: +31 (0) 76 544 7777.

OPCEN/BPZ (Bureau Operationele Personeelszaken)

Voor overige zaken aangaande (individuele) uitzendingen waaronder missevoorbereiding, afwikkeling en thuisfront-zaken kunt u contact opnemen met de medewerkers van het Bureau Operationele Personeelszaken van het Operatiecentrum Commando Luchtmacht (#CLSK/PLV C-LSK/DO/OPCEN/SOPS/BPZ; P68771@mindef.nl) of 076-5447720/076-5447750, Postbus 8762, 4820 BB, Breda.

Veldpostregeling

Vanuit Utrecht wordt éénmaal per week post verzonden naar de missiegebieden. De duur vanaf de Militaire Post Organisatie (MPO) naar de persoon in het missiegebied bedraagt maximaal twaalf werkdagen. Alle poststukken waarin zich goederen bevinden, moeten voorzien zijn van een volledig ingevulde douaneverklaring CN22 (te verkrijgen op elk postkantoor).

NAPO-nummers

Elk uitzendgebied en elk detachement heeft een eigen NAPO-nummer. Deze nummers zijn helaas af en toe aan veranderingen onderhevig door verhuizingen, naamsveranderingen, en dergelijke. Op de website van de MPO vindt u het meest actuele overzicht van alle NAPO nummers. Hiervoor gaat u naar www.defensie.nl/onderwerpen/thuisfront/inhoud/praktisch/post.

Adressering

Regel 1: Rang, Naam, Voorletters
Regel 2: Werknemers I.D.
(peoplesoft nummer)
Regel 3: Eenheid
Regel 4: NAPO nummer
Regel 5: 3509 VP Utrecht

Vragen en informatie

Voor vragen en informatie kunt u terecht bij de Militaire Post Organisatie op werkdagen tussen 07.30 uur en 16.00 uur.

Telefoon: 030-2877020

Fax: 030-2877028

E-mail: mpo@mindef.nl

Vluchttijden

Vluchttijden zijn te zien op Teletekst-pagina 765 (Nederland 1, 2 en 3). Hier krijgt u de meest recente tijden en wijzigingen te zien.

Sectie Communicatie CLSK

Postbus 8762, 4820 BB Breda

Telefoon: (076) 544 71 32

Facebook

Kijk ook eens op de facebookpagina van de Koninklijke Luchtmacht.

Op www.facebook.com/Luchtmacht posten wij regelmatig berichten met foto's en/of filmmateriaal.

U kunt ons ook volgen op Twitter via [@Kon_Luchtmacht](https://twitter.com/Kon_Luchtmacht).

Tips en ideeën om dit magazine te verbeteren kunt u e-mailen naar lucoinfo@mindef.nl

Namens de redactie van Uit&Thuisfront